

Möten med det okända

Doris Ankarberg har upplevt några riktigt hissnande möten med det man vanligtvis kallar det okända, det obeskrivbara ljusets existens. Här får du läsa ett utdrag ur Doris nya bok "Medium ... att se bortom", där hon skildrar händelser och människor som mer eller mindre upplevt den beröringen, det odefinierbara.

"Min allra första upplevelse av vad man kan kalla en prekognition, fast jag då inte hade en aning om vad det ordet betydde, hade jag i Ystad, där jag bodde i ett hyresrum hos en vänlig dam. Tidigare har jag långt tillbaka haft många andra liknande prekognitioner som uppenbarade sig som sanndrömmar.

En natt drömde jag att hyresvärdinnan stod i hallen utanför mitt rum. Hon bodde själv i huset tvärs över gården. Med den uppslagna morgontidningen kunde jag på baksidan av tidningen se ett stort foto av en underlig fisk och med en rubrik som berättade att det var ett fynd av en utdöd fisk som man funnit. Jag tyckte det var en märklig men meningslös dröm,

och tänkte inte mer på den, förrän jag på morgonen stötte på min rara hyresvärdinna utanför dörren till mitt rum. Hon stod där precis som jag sett henne i drömmen, och läste i en uppslagen tidning och på baksidan fanns fotot av fisken som jag drömt om! I förbigående hade jag inte något intresse av fiskar, förutom som god mat, men där var den exakt som i drömmen.

Det här var en av flera sanndrömmar som jag började bli medveten om då. Kanske kan man djupanalysera det för att finna någon orsak, men jag ser det enbart som just en prekognition.

Jag nämnde tidigare hur jag ser på så kallade förutsägelser, eller vad som man också kallar spådomar, prekognitioner. Jag vill hellre kalla det prognoser. Det vill säga möjligheter utifrån den vi är och vad vi "har med oss" som

Doris Ankarberg har skrivit fyra böcker, gett ut cd-skivor och undervisar både i Sverige och utomlands sedan länge.

till exempel psykologiskt, socialt, genetisk och karmiskt arv och vad vi gör och hur vi handskas med detta. Hur vi förvaltar vårt pund med andra ord. Jag är inte fatalist. Men ändå att det finns vissa händelser, likt stolpar i vårt livs manus vilket är så komplext att det kan vara svårt att tolka.

Jag tror faktiskt att vi i hög grad är medskapare i vår utveckling och vad som händer oss i livet. Inte minst viktigt är det hur vi möter

”

**Ett totalt blint och meningslöst
”öde” tror jag inte på. Vi är i en
ständigt utvecklande skapelse-
process, och tillsammans med
Gud, den störste skaparen av allt.**

utmaningar som ständigt uppstår, mer eller mindre dramatiska. Ett totalt blint och meningslöst ”öde” tror jag inte på. Vi är i en ständigt utvecklande skapelseprocess, och tillsammans med Gud, den störste skaparen av allt. Ett visst karmiskt mönster har vi med oss som ibland kan vara lyckligt och ibland djupt utmanande. Men det lyckliga kan givetvis också vara utmanande. Att vara ”född med guldsked i hand” kan vara förpliktande, och bindande.

Förutsägelser slår in

Jag skall här berätta om några så kallade förutsägelser, som några klienter har återgett i efterhand. Jag glömmer det mesta efter en session, därför uppmanar jag alltid mina klienter att ta med ett kassetband, också för att de inte behöver vara så spända lyssnande och undrande, utan kan i efterhand lyssna i lugn och ro.

En del av det jag ser kan jag inte alltid korrekt tolka och inte klienten heller, förrän efteråt när de lyssnar på bandet. Då kan anledningen vara att saker och ting ännu inte hade hänt, helt enkelt inte kunnat förklaras av klienten. Ibland behövs hjälp av en tredje person, kanske av någon släkting som lyssnar på bandet och vet. Ibland är en klient lite ängslig och blir blockerad, och känner inte igen eller förstår inte riktigt, eftersom jag också ser en del av det som döljer sig bakom attityder. Så jag väl-signar teknikens hjälp. Jag får ganska ofta brev eller samtal en tid efter sessionen när ”något har klarnat”, när man avlyssnat bandet. En prognos eller rentav en prekognition, alltså en förutsägelse, kan ibland inträffa några timmar efter en session, men också efter några veckor, månader ja, till och med efter flera år. Tiden är svår att pricka in, såvida jag inte hör tydligt tre månader, tre dagar eller liknande.

Tidlöshetens möjligheter

En gång var det en ovanligt lång tid som förflöt mellan sessionen och händelsen. Jag var på ett besök i ett litet slott och hade en session för ett litet sällskap. Dagen efter bad värdinnan mig att ägna en liten stund med hennes son. Och då gjorde jag det. Han bodde i ett trevligt hörn i slottet. Det var allt jag minns, för jag kunde inte alls erinra mig vad jag sett så långt efteråt. Däremot minns jag att han inte kände igen sig i en för mig detaljerad framtidsprognos, han var långt ifrån den. Jag var förvånad. Det var en ganska kort session, därför rakt på, tydlig och klar.

Detta minns jag, då han ställde sig fullständigt frågande inför det jag såg och naturligtvis undrande över det i hans framtid som var så främmande för honom. Jag var inte nöjd alls och hade helst velat ha en fördjupning eller ett samtal med honom. Men jag skulle resa därifrån, så det fanns ingen tid.

Nåja, jag glömde snart bort det hela, och åren gick. Hela tio år. Efter dessa tio år sökte denna unga man kontakt igen, som min dotter tog emot då jag inte själv var hemma. Han hade då helt och hållet förklarat bort vad jag sett hos honom för länge sedan. Nu berättade han hela historien för min dotter, och betonade att han inte kunnat förstå något av den framtid och de egenskaper som jag hade sett för länge sedan.

Nu och de senaste åren hade allt hänt som jag tidigare redogjort skulle inträffa för honom. Det konstiga var, tyckte han, att han aldrig hade kunnat drömma om och aldrig tänkt sig att söka ett ”öde” i den riktningen som jag beskrivit. Det var inget försök till att uppfylla en profetia, det bara hände, men alla detaljer hade stämt steg för steg, gång efter gång. Han hade lyssnat på det gamla kasset-

bandet och var väldigt ivrig att få träffa mig igen. Så gjorde vi och det var uppmuntrande att höra hans entusiasm över de detaljer som stämde med allt han upplevt och blivit till verklighet i hans liv efter den prognos som jag ställt för honom tio år tidigare. Det är bra att dokumentera sessioner. Vad vi fick ut av hans andra session efter dessa tio år kommer jag inte ihåg. Det behöver jag ju inte heller, för vare sig det handlar om tio år eller tio timmar visar det sig att allt finns i tidlöshetens möjligheter.

Karamellbutiken

Apropå detta med tio timmar minns jag ett par rara damer som sökte upp mig för att komma i kontakt med sin älskade mamma, och pappan helst också som de sa. De fick sitt möte med mamman och några släktingar. Efter diverse samtal om det ena och det andra från den ”andliga” modern, så ser jag att de båda damerna handlar karameller eller något godis i en gammaldags påse av en speciell man, i en riktigt gammaldags men trivsamt affär. Kunde det vara något minne från barndomen, det såg så ut, frågade jag samtidigt, för jag tyckte ändå att jag såg dem i nutid. En nästan banal bild, men jag brukar berätta allt som visar sig i en session. De rara damerna kunde inte på något vis bekräfta detta, men tyckte det var ett roligt men något förvirrande inslag i mötet.

Emellertid ringde en av dem upp mig nästa dag för att berätta vad som hänt dem när de varit på väg hem från mig. De promenerade hela vägen hem genom stan och stannade till vid en liten affär, gick in och handlade lite småsaker. Det var en lustig affär de hamnat i, och de hade inte gått på just den gatan tidigare. Det var en affär med ”köp över disk”. Den trevlige mannen bakom disken säger när de betalat:

"Kan jag få bjuda damerna på några goda karameller?" varvid damerna förstods tackade ja. Han gör var sin strut av papper och lägger i några karameller och räcker över till de förvånade damerna som tittar på varandra med struktarna i hand: "Men det var ju det som hon sa!" Plötsligt står de där i en lustig liten affär och handlar, om det nu var te eller något liknande och så får de var sin liten strut med karameller, just en sådan som jag hade sett, av en lite lustig man som var biträde eller ägare till affären.

Detta var de så angelägna att berätta för mig, eftersom de tyckte att det var en riktigt pikant förutsägelse och på pricken i detaljerna. Även om det var bland det mest odramatiska jag kunde tänka mig förmedla.

Varför såg jag dessa detaljer? För det var ju uppenbart en prekognition, och inte en tillfällighet. Trivialt kan tyckas. Men tydligt ändå för att damerna skulle få ett slags hälsning att livet är både då, nu och alltid i ett evigt perspektiv och att deras mamma från Anden hade en möjlighet att förmedla detta? Kanske var det ett sätt att bjuda sina döttrar på nåt gott.

Förebådande

När jag var i fyra-femårsåldern visade det sig för första gången att jag hade en kanal öppen mot andevärlden. Sedan var det nog ganska tillslutet under hela min ungdom. Jag hade bara några sanndrömmar då och då. På den tiden talade man inte om sådana saker. Att vara synsk, då var man konstig.

Mor har berättat följande för mig flera gånger när jag blivit vuxen. Min mor vaknar en natt av att jag snyftar. Hon går in till mig och frågar mig varför. Jag hade svarat att det var en vit hand som vinkade adjö till mig. (Man sa inte hej då på den tiden). Mor fick mig att sova igen, men hon blev lite orolig då hennes yngsta bror låg sjuk. Nästa dag kom ett besked om att hennes yngsta bror, min morbror, hade avlidit tidigt på morgonen. Min mor räknade efter, och fann att det var just då som jag hade drömmen.

Jag har bett till Gud och mina andliga medhjälpare att inte få se hastig eller ond bråd död och katastrofer i framtidsbilder. Bara om det kan vara till hjälp. Någon gång har det ändå hänt, utan att jag faktiskt inte riktigt vetat ...

Ännu ett förebådande

Ett för mig skrämmande förebud, hände för många år sedan. Det var i början av mina, vad jag kallar osorterade upplevelser. Vi fick besök av min dotters väns pappa som var i 45-årsåldern, en trevlig man som jag inte träffat varken förr eller senare.

Jag bjöd på kaffe och vi småpratade lite om vardagliga ting. Han hade egentligen bråttom och skulle jobba, jag tror han var taxichaufför, så det blev ett kort möte. När vi stod i hallen och han skulle gå, tar han mig i handen och tackar för kaffet. Som en blixt får jag för min inre syn ta emot att denne man kommer att dö hastigt i en lungpropp. Jag ser lungornas såreget röda färg samtidigt som jag vet att det är allvarligt.

När Doris var i fyra-femårsåldern visade det sig för första gången att hon hade en kanal öppen mot andevärlden.

Jag har bett till Gud och mina andliga medhjälpare att inte få se hastig eller ond bråd död. Bara om det kan vara till hjälp.

Text ur "Medium ... att se bortom"
Bild Comstock Complete

Det var en ny erfarenhet och jag fick en chock och började fundera över hur jag skulle kunna stänga av mina syner, för jag kände en förvisning om att inom tre månader var han död. Jag avfärdade det hela med att undantränga det, jag ville inte ta det på allvar, och jag undrade i mitt stilla sinne vad jag håller på med.

Jag berättade givetvis inte detta för min dotter, men jag ställde en försiktig fråga om hans hälsa, och då såg hon förvånad ut. "Inte vad jag vet", säger hon. Vi pratade inte mer om det eller om honom, förrän när hon en dag kommer hem med nyheten att kompisens pappa hastigt hade dött av en blodpropp i benet som gått till lungan. Detta var tre månader efter min syn.

Den dagen satte jag mig vid mitt lilla altare, tände ett ljus och bad för pappan, men bad också innerligt att jag skulle slippa få budskap om hastigt påkommen död på detta sätt. Det var till ljus hjälp jag ville använda och rikta min förmåga och mitt engagemang.

Men som jag har beskrivit i ett par fall här har jag ändå haft förebådande av livets slut, men på ett helt annat sätt, och inte förebådande om hastig död eller smärtsamma sjukdomar som leder till döden. Mina andliga hjälpare har visat mig hur jag kan hjälpa, i dessa fall de efterlevande.

Men oftast är mitt arbete inriktat på världarna mellan, när anhöriga lämnat den jordiska kroppen." ☺

Mer energi

Böcker av Doris Ankarberg:

"Kontakt med andra världar, Zindermans förlag 1997.
"Samtal på djupet med Cleo", Energica Förlag 2005.
"Medium ... att se bortom", Energica Förlag 2008.

Doris är aktuell i TV4 Nyhetsmorgon i början av mars.
Boksläpp och signering på Vattumannen den 3 mars.
www.energica.com, www.dorisankarberg.se